

OVERDENKING

Een goed verhaal voor onze (klein)kinderen...!?

Lezen: Psalm 78: 1 - 11

‘Wij willen het onze kinderen niet onthouden, wij zullen aan het komend geslacht vertellen van de roemrijke, krachtige daden van de HEER,...’ (Psalm 78: 4).

Graag willen we de blijde boodschap van het evangelie doorgeven. In het bijzonder aan onze kinderen en/of kleinkinderen als we die hebben. Maar wat is dat moeilijk.

Ook voor de gehele gemeente is het een opdracht om de boodschap van het evangelie over te brengen op de komende generaties. Dit is een opdracht die een ware uitdaging inhoudt en ons kan vervullen met veel zorg.

Hoe houden we de (klein)kinderen bij de kerk?

Onlangs kreeg ik, via ‘Rond de kerk’, het kerkblad van de Hervormde Gemeente te Nieuwe Pekela, het volgende artikel onder ogen. Dit gedeelte is overgenomen uit Confessioneel d.d. 1 augustus 2019. Schrijfster is Barbara Broeren. Zij is redacteur van de deelrubriek Jongeren bij het blad Confessioneel. Ik laat de tekst hier volgen.

Waarom jongeren de kerk niet verlaten.

Over tieners valt van alles te zeggen. Zo las ik eens in het boekje ‘Weer & Wind’ een aantal uitspraken over tieners:

- Een tiener is een jeugdig persoon die goed op de hoogte is van alles wat hij niet hoeft te leren.
- Een tiener is een jonge vrouw die van de kat houdt en haar broer tolereert.
- Een tiener is iemand die altijd te laat is voor het eten, maar wel altijd op tijd voor een popconcert.

In de kerk benaderen we tieners vaak anders. Vaak hoor ik dat de grootste wens van gemeenteleden is dat er tieners betrokken zijn bij de kerk. Men vindt het dan heel fijn als er tieners aanwezig zijn op de clubs en de catechese en alle andere activiteiten die we voor hen organiseren. Maar het meest gelukkig zouden ze zijn als alle tieners elke zondag in de

kerkdienst zouden zijn.

Kort geleden las ik een blog waarin de redenen werden genoemd waarom jongeren de kerk niet (!) verlaten. Eén van die redenen was dat ze toegerust zijn, en niet vermaakt. We zeggen ook vaak dat we als kerk aan zogenaamd ‘relationeel jeugdwerk’ doen, maar toch zie ik om mij heen dat er allerlei activiteiten worden georganiseerd voor de tieners. De toekomst van de tieners in onze kerken is echter niet dat ze een leuke tijd hebben gehad. We willen dat ze zijn toegerust om anderen te helpen. We willen dat ze kansen hebben gekregen om fouten te maken en mogelijkheden om hun gaven en talenten te ontwikkelen. Zonder discipelschap bouwen we niet aan de kerk.

Toen Jezus op deze aarde rondliep, werd Hij gevolgd door grote groepen mensen. Ze vonden het geweldig wat Hij zei en waren onder de indruk van de wonderen die Hij deed. Maar Jezus zocht en zoekt geen bewonderaars, maar leerlingen. Mensen die aan Zijn voeten willen zitten en werkelijk willen luisteren naar wat Hij te zeggen heeft. Jongeren die ervoor kiezen om hun leven te veranderen en Jezus’ woorden impact te laten hebben op hun leven. Mensen die Jezus willen volgen. Dat is waar het uiteindelijk om draait. Niet dat we nog meer activiteiten bedenken (hoe zinvol en relevant die ook kunnen zijn).

Maar dat ieder in de gemeente kan zeggen dat Jezus daar op nummer 1 staat en de tieners (en alle anderen) willen zijn zoals Hij is. In zo’n gemeente worden tieners toegerust op een manier die bij hen past en gaan ze met vallen en opstaan achter Jezus aan.

Ds. M. A. Bos